

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 418. — 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885. — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ ἐνάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίας αὐτῶν συνδρομῆς, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΒΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 470

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πανομοίωτα τῶν ὑπογραφῶν τῶν Βασιλοπαίδων Κωνσταντίνου, Γεωργίου καὶ Νικολάου.

ΤΟ ΤΑΞΙΜΟΝ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ, Εἰκὼν.

Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ, Οἱ θαλαμηπόλοι τῆς ἱστορίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ, Βιογραφικαὶ σημειώσεις μετὰ εἰκόνας.

ΑΧΙΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Ἑκταφῆ. (Ὁ δερδίστης τῶν Ἀθηνῶν) ποίημα.

ΧΑΡΑΛ. ΑΝΝΙΝΟΥ, Ἡ εὐτυχία καὶ τὸ ὑποκείμενον, διήγημα.

Δ. ΒΙΚΕΛΑ, Εἰς ξένην, ποίημα.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ, Ἡ γέφυρα τοῦ Ρήγα.

ΕΜΜ. ΡΟΪΔΟΥ, Σκαλάβουρα.

ΑΡΙΣΤ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΥ, Ὁ γέρον φάλτης, ποίημα.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ, Τὸ δῶρον τῆς θείας, διήγημα.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ, Τὸ σχολεῖον, ποίημα.

ΑΝΤ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Αἱ πρὸ πεντηκονταετίας μετὰ τῶν Ἀθηνῶν οἰκίαι.

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, Ζήλεια, ποίημα.

Γ. ΣΟΥΡΗ, Ὁ χαρτοπαίκτης τῆς πρωτοχρονιάς.

Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ, Χάριν ἀντὶ χάριτος, διήγημα.

Π. Γ. ΦΕΡΜΠΟΥ, Ὁ φιλάργυρος, μῦθος.

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Ποιήσεις καὶ πραγματικότης.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ, Ἡ Τριανταφυλλιά μου, ποίημα.

ΤΟ ΤΑΞΙΜΟΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ 1884

Ἡ κατὰ τὸ 1884 φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, ὅσω πτωχὴ καὶ ἀνεπαρκὴς ἂν εἴνε, τοσοῦτο μᾶλλον ἀξία εἶνε φιλοστόργου ἐπισκοπῆσεως, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι οὐχὶ ὀλίγα τῶν ἀρχαίων προϊόντων αὐτῆς δὲν ἀμαρτοῦσι θαλερότητος.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ περισυναρξωμεν ὡς μεθ' ἡμῶν δυνάτῃς ἀκριβείας τὰ μᾶλλον βαρύνοντα ἐν τῇ πνευματικῇ κινήσει τοῦ ἐκπνεύσαντος ἔτους, θλιθερὸν καθήκον ἐπιβάλλει νὰ μνημονεύσωμεν τὸ ὕστατον τῶν ἀνεπανορθῶτων ἀπωλειῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ὁ θάνατος διαπρεπῶν ἀνδρῶν. Οὕτως ἐστερήθη ὁ ἑλληνισμὸς τὸν μέγαν αὐτοῦ εὐεργέτην καὶ ἔσχον τῶν γραμμάτων προστάτην Γεωργίου Ζαρίφην, καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν ἐπαρήκαν, ἀποθνήσκοντες τρεῖς διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες ὁ βαθὺς φιλόσοφος καὶ ἱκανότατος διπλωμάτης Π. Βράϊλας, ὁ διαπρεπὴς φιλόλογος Ἰω. Οἰκονομίδης καὶ ὁ τοῦ ἡμετέρου Ἀστεροσκοπεῖου διευθυντὴς Ἰούλιος Σμῖθ. Οὐχ ἥσσον δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ ὁ θάνατος δύο ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς παιδείας καὶ λογίων διακεκριμένων, τοῦ Ἀνδρέου Μάμουκα καὶ Δημητρίου Πανατζῆ.

Υἱὸς δὲ τοῦ τελευταίου ὑπῆρχεν ὁ τοσοῦτον ἄωρος ἐν ἀρχῇ τοῦ καλλιτεχνικοῦ του σταδίου ἀφαρπκθεὶς ζωγράφος Περικλὴς Πανατζῆς.

Τὰ ἐκδοθέντα συγγράμματα ἀνάγονται εἰς διαφόρους κλάδους τῶν γραμμάτων· σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐν αὐτοῖς κατέχουσιν αἱ σύντομοι ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι, διατριβαὶ τινες ἐπὶ ὕψιγεσσι, ἐναρκτήρια λόγιοι, παιδαγωγικαὶ καὶ ἱατρικαὶ μονογραφαί. Ἐν τῇ κυρίᾳ φιλολογίᾳ αἱ πύρρυν ἐκδοθεῖσαι «Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις» τοῦ κ. Κόντου παρέσχον ἀφορμὴν εἰς σπουδαίαν γλωσσολογικὰς μελέτας ἐν τῇ τερψισταίᾳ μὲν Κ. Λεϊοῦ τοῦ Θεαγένους Διβιάδᾳ, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ἀνώνυμον τινὸς εὐχερῶς μαντευομένου ἐκ τῆς χάριτος τοῦ ὕψους καὶ τῆς κριτικῆς δεινότητος. Πρὸς τοῦ τελευταίου τὰς δοξασίας, ἐκδοθεῖσας καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ψευδαττικισμοῦ ἔλεγχος» ἀντεπεβλήθη ὁ ἡμέτερος γλωσσολόγος κ. Γ. Χατζιδάκης διὰ τῆς «Μελέτης ἐπὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς».

Ἐν ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς δέον νὰ καταριθμῶμεν τὸν 5' τόμον τῶν Μνημείων Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἅτινα ἀπὸ ἐτῶν ἐκδίδει τακτικῶς ὁ ἡμέτερος ἀνάγκας μεσαιωνοδότης κ. Κ. Σάββας καὶ τὸν 4' τόμον τῆς «Ἑκκλησιαστικῆς ἱστορίας» ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Φιλαρέτου Βασιλείου· ὡσαύτως τὸ 4' τεῦχος τοῦ «Ἀλεξανδρινοῦ Διακόσμου» ὑπὸ τοῦ λογίου ἱατροῦ κ. Δ. Οἰκονομοπούλου, περιέχοντος βιογραφίας τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀχμασάντων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνιστῶν, καὶ τὰ «Βιογραφικὰ Σχεδάρια τῶν λογίων Κερκυραίων» ὑπὸ Λαυρεντίου Βροκίνῃ. Τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιογραφίαν ἐπλούτισεν ἡ ἔκδοσις ἀρχαίου ἀποκρύφου κειμένου τῶν διδασκῶν τῶν 12 Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Νικομηδείας Βρυενίου, καὶ τὰ «Ἀγριολογικὰ μνημεία» τοῦ ἱεροδιακόνου Θ. Ἰωάννου. Ἐξέδωκε δὲ καὶ ὁ κ. Α. Παππαδόπουλος ὁ Κεραμεὺς «Γενικὸν περιγραφικὸν κατάλογον» τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ἀνατολῆς εὐρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων.

Ἕξιν λόγου συμβολὴν ταῖς τοπογραφικαῖς ἐρευναῖς παρῆσεν ἡ «Ἀμαργός» τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη, ἀποτελουσα μέρος τῶν περιγραφικῶν ὑπομνημάτων τῶν Κυκλάδων νήσων κατὰ μέρος. Εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ἀνετίθη ἡ σύνταξις ἐκτενέους γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ νομοῦς ὑπὸ τῆς ἐν Τεργεστῇ Ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου, τοῦ δ' ἔργου τούτου ἑναρξιν ποιεῖται ὅσον οὐκ ἔστι κ. Μηλιαράκης, ἐπισκεφθεὶς ἤδη καὶ ἀκριβῶς μελετήσας κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος τὸν νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὃν πρῶτον ἀνέλαβε νὰ περιγράψῃ.

Ἀξιολογώτατον ἔργον εἶνε ἐπίσης τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρ. Κορδέλλα ἐκδοθὲν «Ὄνομαστικὸν ἐπιστημονικὸν ὄργανον» πρὸς